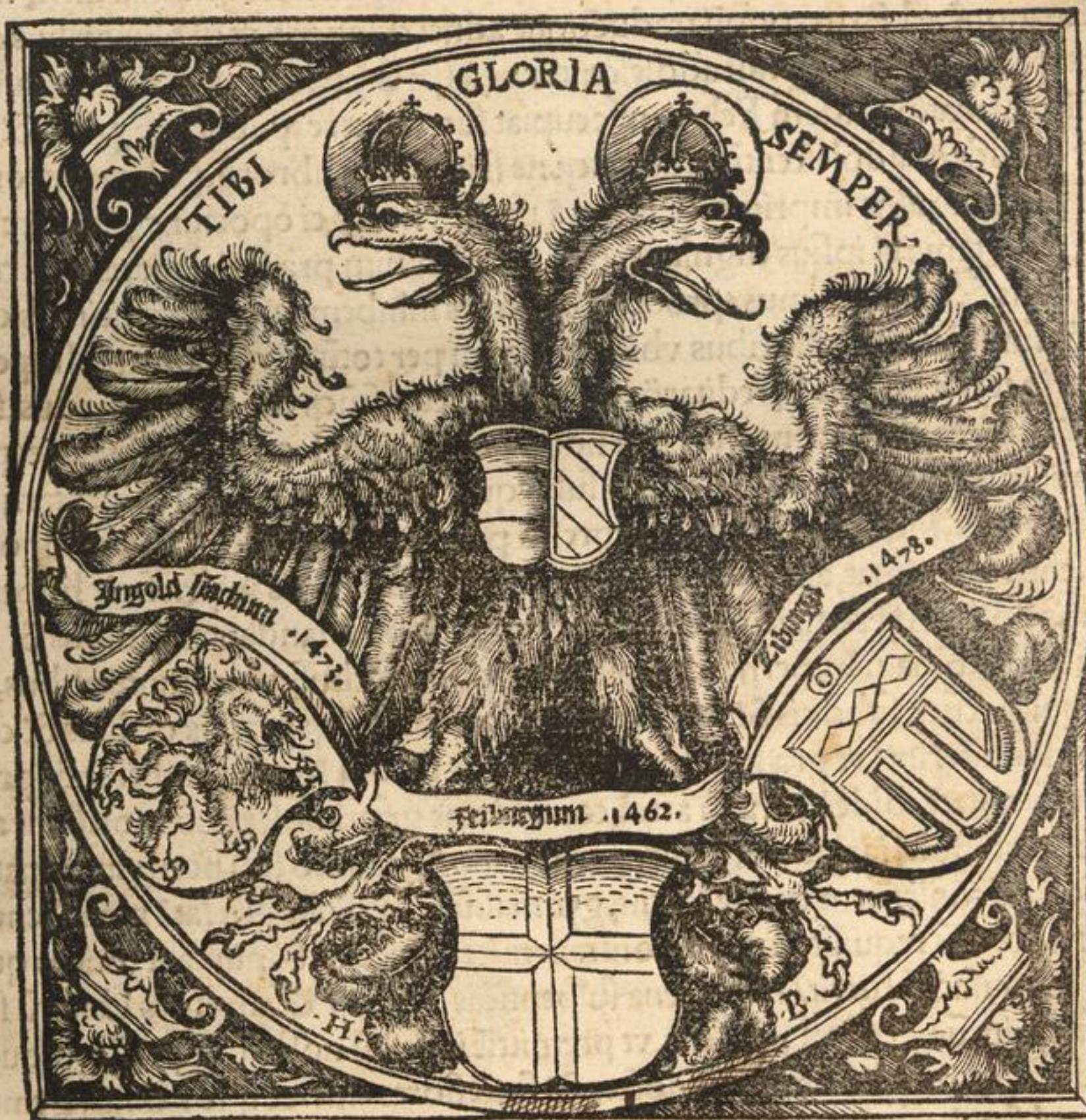

Monasterij B. A. V. et S. Felicitatis in A. 1479. Joannes Schaeffer Monachus

Aristotelis Stragyrite Diale

ctica: cū quīq; vocib; Porphyrii Phe
nicis: Argyropilo traductore: a Joanne Eckio
Theologo facilis erplanatione declarata: adnotatio
nibus compendiarijs illustrata: ac scholastico exer
citio explicata: videbis o Lector priscam Dia
lecticani restitutam: ac Neotericorum
subtilitati feliciter copulatam.

Cum privilegio

Hen. Bebeli Distichon.

Seu scribis Logiken: Physicenue, beatius Eck
Sortite ingenium: nil facis insipide,

Joan. Auentinus ad Lectorem

Cingere si cupias, latitans indagine verum
His opus est catulis, cassibus, arq; plagiis;

Sub Reuerendissimi d. Mathei Cardinalis

titu. S. angeli ac Italiae procon
sulis patrocinio.

Sub vmbra alarum tuarum protege nos.

MAXIMILIANVS Diuina fauente clæmentia electus Romanorū Imperator semp Augustus ac Germaniæ, Hungariæ, Dalmatiæ, Croaciæ &c. Rex, Archidux Austriae. Dux Burgundiæ, Brabanciæ &c. Comes Palatinus &c. Notum facimus tenore presentiū vniuersis. Quod cū Illustris Vuilhelmo Bauarię dux, princeps & nepos noster charissimus, opera & lucubratione Honorabilis docti deuoti, nobis dilecti Ioannis Eckij artiū & sacræ Theologiæ professoris gymnasij sui Ingoldstadiensis vicecancellarij in Dialectica & Physica Aristoteliæ, ac Logicū Petri Hispani opusculū, quod vulgari noīe Sūmula dicit, facile explanationē ad Argyropoli traductionē adjici curauerit, vt prolixioribus commentarijs disiectis, ingenui adolescentes necessaria præter fastidiū addiscant: & dictā explanationē idem Eckius nūc cupiat suo etiā ære publicare, p̄ vsu & utilitate eoru dem adolescentū/dubitetc̄ ne si id genus libroru, postquā promulgatū fuerit, ab alijs imprimetur, iacturā patiat: nosc̄ ei oportune p̄spicere volētes, moti tam rei ipsius dignitate/ quā precū intuitu præfati nepotis nostri, inhibuimus & interdiximus/prout p̄ præsentes inhibemus, & interdicimus om̄ibus & singulis impressoribus vbi cūq̄ locoru per totū sacrū Romanū Imperiū ac etiā in terris nostris hæreditarijs constitutis/cuiuscūq̄ conditiōis gradus, statutus & ordinis existant; ne quis prænominata Eckij in Logica & Physica explanationē siue cōmentarios in decēnio subsequēti ab ea die qua ipsi cōmentarij impressi fuerint, sine scitu & fauore expresso præfati ducis aut eius studij Ingoldstadiensis imprimat, aut imprimi faciat, aut alibi impressos in præfatis Imperio & locis nostris hæreditarijs vendat, aut vendi faciat. Mandantes om̄ibus & singulis sacri Romani Imperi principibus/statibus, Rebus pub. cōmunitatibus, & alijs quibuscūq̄ subditis & fidelibus dilectis/cuiuscūq̄ gradus ordinis & conditionis extiterint; vt præfatū Ioannē Eckiu & studiū Ingoldstadiense & præsertim facultatē ibidē liberaliū artiū contra hanc gratiā nostrā nō molestent aut impediant molestari aut impediri permittant. Quinimo sub poena indignationis nostræ conseruent eundē Eckiu, gymnasiu & facultatē præfatā manu teneat nostro noīe cū requisiti fuerint, contravenientes plectant & puniant totiens quotiens contrafactū fuerit/ tam poena suspensiōis artificij/ q̄ amissiōis libroru seu cōmentariorū sic contra præsens, vt præmittit indultū nostrū, impressorū: quos etiā de facto prædictus nepos noster & successores eius/ac ipse Eckius, gymnasium vel facultas, tam per se quā per suos procuratores, vbi cūq̄ eos offenderit sua propria autoritate accipere & in suā utilitatē conuertere poterunt/harū testimoniū literarū, sigilli nostri appensione munitarū. Datū in ciuitate nostra Imperiali Augusta die. xxij. Ianuarij. Anno domini Millesimo quingentesimo decimosexto regnum nostrorum Romani. xxx. Hungariæ, xxvi.

Ad mandatū Cesareæ Maiestatis propriū

Serentener

34174/7764 (X)

**REVERENDISS. IN CHRISTO PATRI AC PRIN
CIPI ILLVSTRISSIMO MATHEO S.S.ROMA
næ ecclesiæ Titu. S. Angeli Cardinali, diui Ce
faris per Italiā vicario, ac coadiutori Salis
burgensi, domino suo obseruantis
simo Ioan. Eckius Theologo,
rum minimus S.D.ac in
domino Iesu be
ne agere.**

D. Matheus
Card.

M. Tullius C. in eleganti Tusculanarū quæstionū libro Reuerendissime pater, certiores
 nos reddidit, Epicureos rationalē Philosophiæ partē penitus aspernatos: quos impius Iu
 lianus apostata secutus, meritissimo epitheto. Philosophiæ ac bonarū artū extermiātor
 ab Orosio dictus est: qui nostro quoq; seculo cōplures habet damnatæ eorū sententiæ affe
 clas: qui nobilē Dialecticā, tanquā sterile & inanē, multis pbris & cauillis lacerat: vbiq;
 fecem illorū hoīm offendimus: ita omnia Epicureis ac Grillis oppleta sunt: Rectius multo
 summi & Theologiæ & Philosophiæ antistites censuerūt Dialecticā (ut omnib⁹ bonis ar
 tibus subancillantē) a quoq; docto in precio habendā: Nā eā apud Aegyptios primitus
 repertā, Martianus Capella affīmat: & dein Athenis effloruissit: Terentius vero Varro
 vndeūq; doctissi. primus eā latine loqui curauit: Stoici eam Dialecticam nuncupauere,
 Plato logicam, Aristoteles rationalem disciplinam vocitauit: & si Valla refragetur, logicæ
 nuncupationem in Licio natam esse contendens.

Sed pergamus pientissime pater ac princeps præillustris, classicos recensere ex albo docto
 res: quorū præconijs, dialecticæ disciplinæ dignitas ac eminentia enituīt. Plato ille tātope
 re celebratus & a Libanio semideus habitus, septimo libro de Rep. Dialecticā esse necessaria
 rīa perhibet cæteris disciplinis: & vt recte quis de vnaquacq; re possit differere: Præstat em
 Logica, vt Plotinus inquit, vt ratione quadā de quoq; dicere possimus quid sit/quo item
 cū alijs cōueniat/quo rursus differat: & cū omnis scientia, effectus rationationatiōis existat:
 quō ex affe rationationatiōis expers, scientiā indipisci potest: nisi quis vmbritile scientiarum
 imaginē, vti Aesopus canis, sectari malit/qua verū nitorē disciplinarū amplecti atq; cole
 re. Vnde & diui doctores Hieronymus atq; Ambrosius, tris statuerunt esse Philosophiæ
 partes: & magnus ecclesiæ tetrarcha diuus A. Augustinus, libro de principijs Dialecticæ,
 eam īmodice laudans, testatur Dialecticā propter explicandā veritatē, oratoriā vero seruā
 di decoris gratia, necessariā: Quāuis nostra ætate, nemo Dialecticā & Physicā magis con
 temnat/qua pleriq; pigmenta orationis adamantes/ & pictæ munia linguae sterilitū vocula
 rum amatores: quibus diuus A. Augustinus resistit, inquiens, Oratorem, si veritatem per
 suadere velit, Dialecticis quasi neruis atq; ossibus esse roborandum.

Et logicā veri falsiq; discriminatrixē, vtile ac conducibilē fore iterū Augustinus locuplete
 comprobat, Dialecticā esse disputandi scientiā: disputatio autē est cos ingenij: Ingenue fa
 teor hoc Aristotelis organo me armatū intrepide in harenā literatoriā, in cōpluribus gym
 nasijs, in patrum ex ordine mendicantium capitulis, paratiorem descendisse, Veluti superio
 ri anno Bononiæ, hoc anno Viennæ, in magna doctorum hominum corona, palestritæ li
 terarij officium egī (vt arbitror) non pœnitendum:

Sed reclamat diuersarij opinatores, frustra dialecticā æquilibriū rationis, ac omniū scien
 tiarū manū appellari: necq; tantopere ingenuis adolescentibus consulendā / quā Plato dis
 suadeat: atq; ad trigesimū vsq; annū, iuuenibus denegarit: cui, nō nihil diuus A. Augusti
 nus in libro de doctrina Christiana astipulatur: dū a libidine rixandi, atq; puerili ostenta
 tione decipiendi, nos abstinerere docet: ad quā ipsa Dialectica maiorē in modū est propēsa:
 Sed heus bone vir: hoc tui Platonis instituto, velles Eckius nondū logicā vidisse: & iam
 primū puluerulenta aditare studia, ac manū ferulæ subdere: At contra potius mili linepti
 re videntur: qui in Logicis nodis, velut ad Scopulos Syreneos consenescunt elementarij
 senes/ canis etiam capillis repuerascentes: quare Parmenides Socratem admonuit: vt dum
 iuuenis esset exerceret se in ea arte. Vnde studiofam contentionem, verum virtutis stimulū,
 nisi secordissimus improbabit nemo.

A ij

Cicer
Iulianus

Orosius

Epicurei
Grilli

Aegiptij
Martianus
Athene
Terentius

Varro
Stoici
Plato

Aristoteles
Va'la
Licium
Plato
Libanius

Plotinus

Aesopus
S.Hiero.
S.Ambro.
S.Augusti

S.Augusti

S.Augusti
Disputationes
Bonon. a

Vienna

Plato
S.Augusti

Eckius

Parmenides
Socrates
Picus de eate
& vno

Aristoteles.
Thirtamus.
Theophrastus.
Alexander.
Themistius.
Aspasius.
Nicephorus.
Hammonius.
Simplicius.
Alpharabius.
Nicolaus.
Auerroys.
Hermynius.
Ecoetius.
Philoponus.
Stoæ.
Zeno.
Chrysippus.
Iupiter
Cameades.

Minerua.
Athenæ.

Tibinga.

Augusta.
Germaniaæ

Leo papa.
Maximilias.

Iulius papa
Ludouï. rex
Vladisla. rex
Henricus rex

Salisburgum

Germaniæ
Galliæ
Italiæ
Angliæ
Hungariæ
Argyropilus.
Aristoteles

Parrisijs

Theologiæ

Suevia
Germania
Augusta

Quare dialectica ab adolescentibus summo studio amplecienda est: qd ex Licio post Ari, itotē Thirtamus, ob diuinā eloquentiā Theophrastus ab Aristotele appellatus, Alexander Aphrodiseus, Themistius, Aspasius, Nicephorus, Hammonius, Simplicius, Alpharabius, Nicolaus, Auerroys, Hermynius, Ecoetius, Philoponus, prisci Peripatetici, vigilans in cura, ac indefesso studio curauere, Penelopes exemplo, telam modo texentes, modo retexentes: quod procul dubio minime fecissent: ni Logica magnā ac cōducibilē fore doctissimi viri agnouissent: Nec minus dialecticæ tribuerunt Stoici: qui dicere soliti erant (vt idonei tradunt autores) neminē doctū euadere sine logico artificio: vnde & princeps Stoæ Zeno Eliates, a quibusdā inuentor logicæ statuitur: & logica ipsa Zenonis inueniū appellatur: quāvis nō desint: qui logicā primo a Stoicis temeraria arbitrētur: Nā Chrysippus maximus in logica habitus est: adeo vt in proverbiū ierit: Iouē nō aliā sibi logicā optaturū quā Chrysippēa: is tamē nobilē Dialectices disciplinā cū auditore Carneade, stetribus sophismatū quisquilijs & soritis, oblitterasse fertur: quæ paulo supra ætatē nostrā tribulis & spinis, logicæ rationē pene pessundederant: ni viri boni & eruditii venissent: qui hæc excrementicia, resectis sophismatum sentibus expurgassent.

Sed quid Dialecticā ineptulus ego, corā te doctissimo ac optimo viro/ Antistes amplissime, tot laudibus effero: An non verear hanc in me excudi fabellā, Sus Mineruā, aut Vlucas Athenas: cū tua excellentissima dominatio, iampridē omnes nedū Logicæ sed & Philosophiae crateras ebiberit: quicq; Dialecticā ipsam, ac reliquas Philosophiae partes, adhuc adolescentis in Tbingensi Gymnasio doctor, magna cū laude tradideris: Sed hactenus dīcta minime ad te attinet Dignissime pater ac princeps/ ai solū quod tuis auspicijs, tuaq; auctoritate (que apud omnes, etiātiorius Christianitatis principes, est maxima) nostri Dialecticorum cōmentarij, in lucē prodibūt/ ad te quoq; orationē vertimus: Eū em delegi patronū, sapientissimū ac magnificentissimū principē, vrbi & orbi notissimū: quo nihil absolutius prouulit Vindelicorū Augusta, præpotens & cantatissima Germaniæ ciuitas: in qua longissimo proauorum ordine, gentiles tui Patricij fuere primarij.

Nō attinet dicere in præsentia/quā S. D. Leon. x. Pont. Max. es charissimus: quantūq; fidei in te reponat diuus Imp. Maximilianus, iam saepius tuā integritatē expertus: Negligamus recensere, quas maximas Imperatorio noīe summa cū laude, cōfeceris legationes, Ad Iuliu. II. S. im. pont. Ad Ludouicū Gallorū, Henricū Angliæ, Vladislaū Hungariæ & Bohemiæ reges serenissimos: in quibus omnibus immortalē tibi cōparasti gloriā, fidei tamē semper in Cæs. mirificæ: Quib; omnibus factū est: vt tandem te D. O. M. in ecclesia sua, rubri diadematis insignibus decoratum, te haud mediocrem principem constituerit: sicut & virtutibus tuis effectum est/ vt Amplissimi Episcopij Salisburgensis coadiutor effectus es: cuius Antistes solus ex Germanis legatus natus existit.

Quibus omnibus animatus Excellentissime pater ac princeps, mihi ipsi persuadebā, librum meū improbari nō posse: si ab eo fuisset probatus: qui a Germanis, Italīs, Gallis, Anglis & Hungariis maxime probaret: Et si annixissima opera curauerim, cōmentarios nostros suopre ornatur, suauiusculos futuros: nam nemo est vspīā studiosorū, qui nesciat qua hactenus negotiū Logicū inambulauerit via/qua tractatū sit arte/ quibus excultū studijs: Nā te xū ipm ab Argyropilo emunctū ac syncerū desumpsimus: quod multis annis fuit negligētū: quod pleriq; etiā insulā magistralē adepti, Aristotelē nondū viderint: necessum ē eos ruinosa habuisse fundamina: explanationē dein adiecimus facillimā ac succinctā quib; ad notationes plerūq; a prisci peripateticis desumptas, supaddidimus: postremo more Paraphisiorū, scholasticas discussimus quæstiōes: sed tales quæ stodiosos nō offendāt, nec molestent: sed paratores ad qualibet bonas disciplinas, Theologiā præsertim capiendas, redat: Sūlū vero delegi parū eleuatorē, quā ferat nrā ætate ista, pfessio: talē tamē/ vt nullū de captu aut intelligētia (si mea nō fallor opione) aut queri aut diffidere debeat: Adeo vt nihil videā reliquū q̄iure desiderari possit: Sub tuo igit̄ fausto fœlici ac dignissimo noīe: in publicū pdeāt Cōmentarij Eckiani: qui dubio procul pp̄ter admirandā tuā prudētiā, ac summa animi dexteritatē oīb; erūt gratissimi: qb; me amplitudini tuę excellētissimæ vt humilius Clētulus, maximoge cōmendo. Vale itaq; Reuerēdissi. psul ac princeps illustrissime Nestoreos acturus annos Xenophilice. Vale iterū & salve, Sueviæ (quid dico Sueviæ) totius potius Germaniæ decus & splendor. Augustæ ex Aedibus d. Sigismundi Grimarchi. III. Idus Octob. Ann. Gratiae Sesquimillesimo. XVI.